

06

Cultura

Homenatge

Igualada acull dissabte un homenatge als represaliats pel franquisme

Lectura

La Biblioteca Central d'Igualada continua creixent en número d'usuaris i préstecs

Perfil de l'escriptora Sílvia Alcàntara, que avui presenta a Vallbona d'Anoia la seva novel·la *Olor de Colònia*

La vida a una colònia tèxtil o la reconstrucció d'una època extinta

JUAN CHECA

joancheca@publianoia.cat

Com era la vida en una colònia tèxtil? Com es covaven les relacions socials entre les parets d'una fàbrica? On romania la llibertat en l'enverinada època dels anys 50? Tot aprofitant els seus records en una colònia tèxtil de l'Alt Llobregat -on hi visqué des dels sis mesos fins als 20 anys-, la novel·lista Sílvia Alcàntara ha reconstruït minuciosament i exemplar una època extinta però encara vigent en la memòria.

El resultat d'aquesta remembrança s'ha titulat *Olor de Colònia*: un llibre publicat per Edicions de 1984 que s'ha convertit, contra tot pronòstic però amb motius més que evidents, en un *best-seller* sense pal·liatius. Més de 35.000 lectors ja s'han delectat amb una obra intimista i plena de vida que ha revelat una autora potser tardana però incontestablement apreciada. Tant per la crítica -la darrera distinció que ha rebut l'obra és el Premi Joaquim Amat-Piniella de Novel·la Històrica- com pel gran públic.

Sense una gran campanya de màrqueting al darrere -però beneficiant-se del boca-orella i de les enceses recomanacions dels llibreters-, *Olor de Colònia* és ja, per mèrits propis, una obra canònica del panorama narratiu de les lletres catalanes. Així, el públic anoienc disposa avui de l'oportunitat de conèixer en persona a aquesta egarenca d'adopció, gràcies al col·loqui que la mateixa Alcàntara oferirà a partir de les 8 del vespre a la Sala

Polivalent de Vallbona d'Anoia. Malgrat l'esgotament que li suposa encadenar trobades d'aquesta mena "una mitjana de tres o quatre cops per setmana", i en diferents comarques del nostre territori, l'autora ha assenyalat que el contacte cara a cara amb els lectors "em compensa extraordinàriament". "Sóc una persona molt oberta, i em fan

En aquest sentit, l'autora ha dit que "mai no començo un segon capítol fins que no tinc el primer totalment acabat".

Alumna de l'Aula de Lletres Enguany, Alcàntara complirà 66 anys. Preguntada per la seva dilació a l'hora de publicar aquest primer llibre, la narradora ha esgrimit que no va poder apren-

els hi produeixen vergonya", ha comentat.

I és que, en aquest tipus de centres, són els mateixos companys d'aula els que analitzen "a fons" els textos dels incipients escriptors. "Així aprens molt, i sobretot, aprens a llegir d'una altra manera", ha especificat. Dues d'aquestes ensenyances recollides a la novel·la, doncs, són el

Una nova novel·la, a punt Els serrells de l'ofici d'escriptor, les vivències personals que engranen el contingut d'una obra i la metodologia més escassent a l'hora d'encarar-se davant el full en blanc seran alguns dels aspectes que Sílvia Alcàntara compartirà aquest vespre a Vallbona d'Anoia, en un acte organitzat per la regidoria

•• L'única novel·la publicada fins el moment per Sílvia Alcàntara ha venut més de 35.000 exemplars, tot confirmant-se com una revelació literària.

molt feliç aquest tipus d'actes", ha assegurat.

La narradora, que ha remarcat que *Olor de Colònia* "no és un llibre autobiogràfic", no es considera una escriptora d'ofici, "sinó una escriptora de ficció". Alcàntara ha assenyalat que ella escriu intermitentment, ja que sobretot es considera "una treballadora". "Fa anys que ensenyo tècniques d'escriptura a Terrassa, pel que no escric cada dia", ha apuntat. "Sí que hi ha vegades que escric a raig", ha puntualitzat, "però continuament reescric fins tenir les paraules que jo crec que són imprescindibles".

dre la llengua catalana "fins els 40 anys i escaig". "I no va ser fins els 50", ha afegit, "que no vaig poder treure fora el que duia a dins". És per aquest motiu que l'autora sempre ha defensat l'existència de totes aquelles escoles on s'ensenyen mètodes de creació literària. De fet, ella va ser una de les primeres persones que va inscriure's a l'Aula de Lletres de Barcelona, dedicada a aquests menesters. "A l'escola aprens tota una sèrie d'eines per escurçar l'aprenentatge de l'escriptura, i t'estalvies tots aquells escrits que, temps endavant, a molts altres escriptors

fet de redactar "del que millor coneguis" i "estudiar de dalt a baix la llengua amb la que et vols expressar".

El novel·lista, segons Alcàntara, "ha de ser honest amb sí mateix", i "no ha de donar les coses per bones fins que aquestes no han reposat i no s'han estudiat a consciència". Admiradora de Flaubert, Mann, Kafka i els escriptors russos del segle XIX, la purreigència és conscient que els personatges "són el motor de la narració", pel que ha aconsellat treballar especialment aquest aspecte per tal de posar dempeus una novel·la.

de Cultura. I amb una mica de sort, fins i tot l'autora parli més abastament de la publicació de la seva segona novel·la -que ja havia escrit amb anterioritat-, i que probablement pugui veure la llum aquesta mateixa tardor. ■

La novel·la ha gaudit de tant èxit pel boca-orella dels lectors i de les enceses recomanacions dels llibreters d'arreu

L'autora ja té a punt un segon llibre, que va escriure abans d'aquest, i que podria publicar-se durant la tardor